

АРХІТРАЎ (ад *archi...* + лац. *trabs* бэлька), эпістыль, ніжняя частка антаблемента ў выглядзе бэлькі, што абапіраецца на калоны, пілоны або слупы і ўспрымае нагрузку ад перакрыцця; элемент класічнага архіт. ордэра. Узнік у архітэктуры Стараж. Грэцыі перыяду архаікі. З развіццём ордэрнай сістэмы з'явіліся адрозненні А.: у дарычным і тасканскім ордэрах — у выглядзе гладкай бэлькі, завершанай зверху невял. палічкай (ценіяй), у іанічным і карынфскім — трохчасткавай палегчанай бэлькі з гарызантальнымі ўступамі (фасцыямі). У Беларусі атрымаў пашырэнне ў архітэктуры класіцызму, неакласіцызму, ампіру.

Ю.Ю. Захарына.